

VANTAAN KAUPUNKI
Kaupunginvaltuuston puheenjohtaja
Tapani Mäkinen

TERVEHDYS
8.3.2007

Naistenpäivän Leijonamenu - ilon ja intohimon ilta

Arvoisat Naiset, hyvät miehet,
ystävät

Hyvää Kansainvälistä Naistenpäivää!

Illan emännän esittämässä kutsussa lukee: iloiset ja intohimoiset kohtaavat Automaa Vantaalla kansainvälisen naistenpäivän merkeissä. Onnittelen Automaa Vantaan johtajaa Aija Luukkaa ja koko henkilökuntaa luoduista oivallisista puitteista illan vietolle, mikäs tässä meidän vieraiden on ollessa kun ympärillä on pelkää luksusta, laatua ja ranskalaista kauneutta. Täällä luovuus ja ideointikyky on otettu täysimääräisesti käyttöön. Olen vakuuttunut, että illan ohjelma, autojen ja hienon seuran ohella, antaa jokaiselle mahdollisuuden nauttia täällä olost.

On mieluisa tehtävä tuoda tilaisuuteen Vantaan kaupungin tervehdys. Vantaan kaupungissa on kuljettu poliittisessa työssä ja päätöksenteossa varsin tasa-arvoiseen tahtiin jo 1990-luvulla.

Silloin koettiin tilanne, jossa kaikki kolme huippupaikkaa – kv:n pj, kh:n pj ja kaupunginjohtaja - olivat osaavien, tarmokkaiden ja energisten naisten käsissä.

Tänään, tasa-arvon nimissä, tilanne on taas päinvastoin.

Ilon, intohimon ja hauskan keskellä rohkenen pohtia tasa-arvon etenemistä, naisen elämää ja siihen liittyviä haasteita vähän laajemminkin. Siihen antoi loistavan sysäyksen aamun Helsingin Sanomat, jossa kolme maassamme merkittävän yhteiskunnallisen karriäärin tehnyttä nais- ja politiikan vaikuttajaa arvioivat naisen asemaa ja tasa-arvon kehitystä Suomessa.

He - valtiopäiväneuvos Riitta Uosukainen sekä kohta entiset kansanedustajat Ulla Anttila ja Outi Ojala - nostavat esille omissa arvioinneissaan naisiin kohdistuvan vähättelyn ja tehdyn työn aliarvioinnin.

Olen vakuuttunut, että näiden kokeneiden ja menestyneiden naisten kertomaan voi luottaa. Tähän ja myös omaan kokemukseeni perustuen myönnän, että ei edes Arkadianmäellä, Suomen eduskunnassa, kohtaa aina aitoa, todellista naisten tekemän työn arvostusta. Se on hyvin valitettavaa. Kun lisäksi tiedämme, että naisiin kohdistuva väkivalta, palkkaerot, nuorten naisten pätkätyöt sekä naisten heikohko eteneminen johtotehtäviin etsivät ratkaisuaan, on tehtävää työtä ja matkaa todelliseen tasa-arvoon vielä kovasti jäljellä.

Mielelläni luotan vapaaehtoisesti tapahtuvaan kehitykseen ja muutokseen sekä sivistyksen ja ymmärryksen lisääntymiseen. Mutta tiedostan samalla, että kehitys ei etene pelkästään luottamuksella. Sekä yritys että julkishallinnossa on panostettava

siihen, että kummankin sukupuolen olemassaolo ja tarpeet tiedostetaan saavuttaaksemme parhaat mahdolliset tulokset, turvataksemme tulevaisuutemme sekä kilpailukykyämme - menestyvä Suomi tarvitsee sekä naisia että miehiä.

Elämme yhä enemmän kansainvälistyvässä, globaalissa maailmassa. Kansainvälinen yhteistyö on menestymisen yksi avain ja yhteistyö yritysten kanssa nousee entistä tärkeämpään asemaan.

Hyvinvointi ei enää synny vain kotimaisin voimin eikä varsinkaan kotikonstein. Tarvitaan suunnitelmallista työtä, osaamista, jatkuvaa koulutusta, kykyä ja taitoa solmia henkilökohtaisia kansainvälisiä suhteita, jotta työmme ja tavoitteemme edistyvät. Lisäksi tarvitaan kumppanuutta ja verkostoja, jotka perustuvat luottamukseen ja yhteiseen haluun menestyä. Naisilla on erinomaiset kyvyt ja taidot tänä päivänä toimia kaiken edellä sanotun toteuttamiseksi.

Olen omassa elämässäni joutunut kohtaamaan tosiasiat, sillä jo lapsesta olen saanut ilon osallistua ja tehdä kotitöitä, juuri niitä, joita perinteisesti pidetään naisten töinä.

Perhe-elämän tasapainoinen eläminen ja toimivien mallien antaminen omille lapsille on meidän vanhempien tärkeä tehtävä. Toimintamallit, puhe- ja käytöstavat siirtyvät esimerkin voimin. Annan tunnustusta ja kiitosta äidilleni ja vaimolleni sekä lähipiirissäni oleville naisille, anopista puhumattakaan, heidän tuellaan ja myötä, olen oppinut ymmärtämään ja näkemään paremmin naisen elämään ja siihen vaikuttavia tosiasioita.

Kansainvälinen naistenpäivä on syntynyt tarpeeseen

Kansainvälinen naistenpäivä syntyi tosiasioiden tunnustamisesta ja jo historia osoittaa, että tie ei ole ollut naisille helppo. Jo vuonna 1857 sadoittain työläisnaisia osoitti mieltään lakkoilemalla alhaisia palkkoja, pitkiä työaikoja ja epäinhimillisiä työoloja vastaan New Yorkissa. Historia kertoo, että Kööpenhaminassa 35 vuotta myöhemmin päätettiin viettää lakkoilun muistopäivää kansainvälisenä naistenpäivänä.

Ensimmäinen suuri naistenpäivän marssi järjestettiin vuonna 1972 Sydneyssä. Marssilla otettiin kantaa mm. seuraaviin epäkohtiin maailman naisten oloissa:

- | | |
|--|---|
| Oikeus työhön | · Ilmainen hoito ja esikoulu lapsille |
| · Tasa-arvoinen palkka | · Ilmainen, turvallinen ehkäisy |
| · Yhtäläinen mahdollisuus työhön ja koulutukseen | · Turvallinen ja laillinen oikeus aborttiin |

Lainaan tuntematonta naispuolista kirjoittajaa, sillä tunnen, että hänen ajatuksensa sopivat myös omaan elämäni ja arkeni todellisuuteen:

”Joskus kun kiireitä on enemmän, alkavat kaikki asiat tuntua velvollisuuksilta. Nekin, jotka ovat ilo sinänsä. Kai se on sitä syyllisyyttä, jota meihin kylvetään. Olisi niin kiva tehdä asioita perheenjäsenten kanssa. Käydä poikani kanssa laskettelemassa, tyttäreni haluaisi elokuviin, koiraa pitäisi kouluttaa eikä se olisi hullumpaa viettää kahdenkeskistä aikaa puolisonkaan kanssa. Perhe on pitkälti elämäni henkireikä. Miksi on aikoja kun sekin tuntuu velvollisuudelta?”

Hyvät ystävät,

Olen vakuuttunut, että yhdessä - leijonan energialla, ilolla ja intohimolla - saamme paljon aikaan. On tärkeää, että naiset rohkenevat nostaa omassa elämässään ja arjessaan kohtaamansa vaikeudet sekä epäkohdat keskusteluun. Se on perustuslaillinen oikeus. Mutta sen lisäksi siihen on myös rohkaistava. Se on meidän miesten velvollisuus!